

Sygn. akt: I C 401/19 upr.

Na rozprawie dnia 4 grudnia 2019 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) przy ul. (...) w M., zawiadomiony o terminie.

Pozwany D. B. nie stawił się pomimo należytego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	sekretarz sądowy Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 grudnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) przy ul. (...) w M.

przeciwko D. B.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 401/19 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) przy ul. (...) w M. wniósł o zasądzenie od pozwanego D. B. kwoty 1605,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż pozwany D. B. jest współwłaścicielem w 1/2 części wyodrębnionego lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku powodowej (...) przy ul. (...) w M. oraz współwłaścicielem części wspólnych nieruchomości. Jak wskazano w pozwie udział we własności lokalu pozwany nabył w drodze dziedziczenia po rodzicach M. i M. B. (1). Z tego tytułu pozwany obowiązany jest uczestniczyć w ponoszeniu kosztów zarządu nieruchomością oraz utrzymania 1/2 części lokalu poprzez wnoszenie zaliczek na zasadach opisanych w art. 12 i nast. ustawy o własności lokali. Ze zobowiązań tych pozwany nie

wywiązuje się , a jego zaległość według stanu na dzień 12 grudnia wynosi 1605,55 zł. Najwcześniejsza z dochodzonych pozwem miesięcznych rat zaliczek na pokrycie kosztów utrzymania nieruchomości stała się wymagalna 10 lipca 2018 r. Wysyłane pozwanemu wezwania do zapłaty pozostają bez odpowiedzi.

Pozwany D. B. zawiadomiony o terminie rozprawy, nie stawił się na rozprawie i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał legitymacji biernej po stronie pozwanego, powód nie przedstawił bowiem dowodów, iż pozwany jest właścicielem lokalu, z którym związane jest dochodzone pozwem roszczenie. Powód przedłożył jedynie wydruk treści księgi wieczystej nr (...) , z którego wynika , iż w księdze tej jako właściciel lokalu mieszkalnego nr (...) położonego przy ul. (...) w M. wpisana jest M. B. (1), zaś w dziale III tej księgi wpisano ostrzeżenie o niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym na rzecz M. B. (2) , D. B. i J. B.. Ponadto powód przedłożył wydruk z rejestru aktów poświadczenia dziedziczenia, z którego wynika , iż po spadkodawcy M. B. (2) został sporządzony akt poświadczenia dziedziczenia. W ocenie Sądu wskazane dowody przedstawione przez powoda nie są wystarczające do ustalenia, iż pozwany D. B. jest współwłaścicielem wskazanego w pozwie lokalu mieszkalnego a jego udział wynosi 1/2 części. Powód nie wykazał zatem legitymacji biernej po stronie pozwanego.

Dodatkowo wskazać należy, iż powód nie wykazał zasadności wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Powód domagając się zapłaty kwoty 1605,55 zł nie wskazał sposobu wyliczenia dochodzonej pozwem należności. Z przedłożonej przez powoda kartoteki księgowej za rok 2018 r. (k.14) dotyczącej wskazanego w pozwie lokalu wynika, iż stan zaległości w grudniu 2018 r. wynosił 8 389,17 zł . Powód wskazując w pozwie , iż dochodzi należności, z których pierwsza stała się wymagalna 10 lipca 2018 r. nie wskazał wyliczenia tych należności, a w szczególności czy kwota 1605,55 zł stanowi całość należności przysługujących Wspólnocie za przedmiotowy lokal czy też 1/2 część ,zaś na podstawie zestawienia kartoteki księgowej (k. 14) nie można tego ustalić.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy beczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego żądanie , w szczególności nie wykazał legitymacji biernej po stronie pozwanego jak też nie wykazał zasadności wysokości należności dochodzonej pozwem. Mając na względzie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.